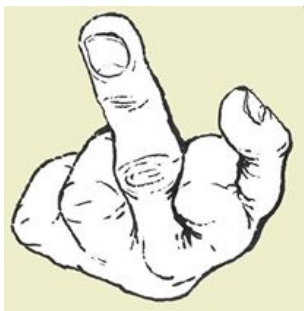

Att så elände och misär: USA:s misslyckade strategi mot Kuba

USA:s försök att störta Kubas regering har pågått sedan revolutionens första dag. USA har orsakat enorma förluster och mycket lidande. Men sina mål har det inte uppnått. En kort historik.

USA:s fientlighet mot Kuba visade sig redan under president Eisenhower 1 januari 1959. Då välkomnade USA torterarna och mördarna från Batistadiktaturen som flydde med över 400 miljoner dollar som tillhörde Kubas offentliga medel.

En av de första åtgärderna som vidtogs mot den unga revolutionen var att skära ner på oljeleveranserna och vägra raffinera sovjetisk olja och stoppa Kubas export av socker, allt 1960.

Som del i politiken att svälta ut kubanerna och göra dem missmodiga i syfte att få dem att revoltera mot revolutionen, som det slås fast i 'Hemligt Program mot Kuba?', godkänd 17 mars 1960 av Eisenhower och 'Kubaprojektet' från 18 januari med general Lansdale som ansvarig, hindrade Kubas kontakter med utlandet liksom till banker, internationella krediter. Vidare fördes pest och sjukdomar in på ön. Fabriker och affärer saboterades. Skördar förstördes, lager, skolor och transportmedel sattes i brand, för att nämna några exempel.

Utrikesminister Dean Rusk förhandlade personligen i september 1962 med allierade länder i NATO för att fartyg från dessa länder inte skulle transportera varor till Kuba. För att åstadkomma detta sattes alla fartyg på en svart lista och hade de angjort Kuba fick de inte komma in i USA, oavsett var de var registrerade.

Terroristattentat intensifierades och ett av de huvudsakliga målen var Kubas handelsflotta och varje fartyg som hade fräckheten att frakta varor till Kuba. Oavsett vilket land det kom ifrån så attackerade det internationella terroristnätverket som grundats av CIA och bestod av fascistkommandon fartyg hur det än var flaggat.

19 november 1962 kl.17.20 attackerades det kubanska handelsfartyget Rio Damuji av nordamerikanskt stridsflyg som släppte 11 bomber på fartyget. Kaptenen och hans 32-mannabesättning svarade med 'Fosterlandet eller döden?' och lyckades fortsätta färden.

I oktober 1965 placerades en bomb, på order av terroristen Orlando Bosch, på den spanska turistbåten Satrustegui som hade 101 passagerare och 109 besättningsmän ombord. Det skedde i San Juan, Puerto Rico.

30 maj 1968 sprängdes det japanska fraktfartyget Asaka Maru i Tampa och 11 juli saboterades ett annat japanskt fartyg, Mikagesan Maru.

13 september 1968 sprängdes det spanska handelsfartyget Coromoto i Puerto Rico av terrorister från 'Poder Cubano?'. Tre dagar senare träffades det polska Polianica i hamnen på Dodge Island av en 57 mm projektil från en kanon.

Natten mellan 30 och 31 januari 1990 attackerade ett US-amerikanskt kustbevakningsfartyg det Panama-registrerade handelsfartyget Hermann med maskingevärseld i ett försök att sänka det. Båten var inhyrd av Kuba och besättningen var kubansk. Båten befann sig

på internationellt vatten i Mexikanska Golfen.

Den Malta-flaggade tankern Mykonos, med cypriotisk-kubansk besättning, besökts med maskingevär sju miles norr om Matanzas 2 april 1993 av en snabbgående båt med besättning av den så kallade 'Väpnade Hemliga Armén', en Miami-baserad terroristgrupp.

Fler än 290 fiskebåtar av olika storlekar har utsatts för attacker. Några av dem har förstörts och sänkts, andra har skadats allvarligt, medan ett ansevärt antal har beslagtogs och förts till USA. Ett betydande antal har inte återlämnats till Kuba.

Dussintals fartyg har utsatts för piratattacker av USA:s flotta eller terroristgrupper baserade i Florida.

Åtskilliga fiskare och besättningsmän har dödat eller skadats. Dussintals kaptener på olika båtar och ägare till rederier har hotats, utsatts för utpressning eller köpts för att hindra varor från att nå Kuba.

I april 2019 bötfällde Washington två företag och 34 fartyg som transporterade venezolansk olja till Kuba. Därmed utökade man 'straffen' mot Kuba som det införts mot Venezuelas och Kubas regeringar.

Antalet fartyg som bötfälls fortsätter att växa. Till detta ska läggas att de rederier som äger tankfartyg begär 12 miljoner dollar för att transportera venezolansk råolja till Kuba. Det är en summa som är tre gånger så hög som vad Venezuelas oljebolag PDVSA betalade innan USA-sanktionerna skärptes.

Det ekonomiska kriget mot den uppstudsiga ön fortsätter. Den följer dessutom den fariseiska och skenheliga vanan att anklaga offret. Som dess uppfattning om okonventionell krigföring säger ska det försöka 'uppnå det märkliga resultatet att offret inte bara avstår från att klaga, men att det slutar med att offret anklagar sig självt för sin olycka och applåderar bödeln.'

USA:s syften är tydliga och lika gamla som dess önskan att tvinga ner kubanerna på knä, utplåna våra hem, förlama oss, tysta oss och betvinga oss.

Resumen Latinoamericano 190919

Sowing Hardship and Discouragement: The Failed American Strategy against Cuba